

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul II — Nr. 48

DECRETE-LEGE, DECRETE,
HOTĂRÎRI ȘI ALTE ACTE, COMUNICATE

Luni, 2 aprilie 1990

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	DECRETE - LEGE				
111.	— Decret-lege privind aderarea României la Convenția internațională contra luării de ostatici	1	114.	— Decret-lege privind încadrarea unor categorii de salariați în grupele I și II de muncă . . .	5—6
	Convenție internațională contra luării de ostatici . . .	1—4	115.	— Decret-lege privind pensionarea cu reducere de vîrstă a avocaților	6—7
112.	— Decret-lege privind modificarea și completarea articolului 189 din Codul penal	4	116.	— Decret-lege pentru abrogarea Decretului nr. 99 din 30 iulie 1975	7
113.	— Decret-lege pentru modificarea și abrogarea unor prevederi din Decretul-lege nr. 45/1990 privind regimul juridic al frontierei de stat a României	5	117.	— Decret-lege privind abrogarea unor acte normative	7

DECRETE-LEGE

DECRET - LEGE

privind aderarea României la Convenția internațională
contra luării de ostatici

Consiliul Provizoriu de Uniune Națională d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — România aderă la Convenția internațională contra luării de ostatici, adoptată la New York la 17 decembrie 1979.

PREȘEDINTELE
CONSILIULUI PROVIZORIU DE UNIUNE NAȚIONALĂ
ION ILIESCU

București, 30 martie 1990.
Nr. 111.

CONVENȚIE INTERNAȚIONALĂ contra luării de ostatici *)

Statele părți la prezenta convenție,
avînd în vedere scopurile și principiile Cartei Națiunilor Unite privind menținerea păcii și securității internaționale și dezvoltarea relațiilor amicale și a cooperării între state,
recunoscînd îndeosebi că fiecare are dreptul la viață, la libertate și la securitatea persoanei sale așa cum s-a prevăzut în Declarația universală a drepturilor omului și în Pactul internațional referitor la drepturile civile și politice,
reafirmînd principiul egalității în drepturi a popoarelor și dreptul lor de a dispune de propria lor soartă consacrat în Carta Națiunilor Unite și în Declarația referitoare la principiile dreptului internațional privind relațiile amicale și cooperarea între state conform Cartei Națiunilor Unite, precum și în celelalte rezoluții pertinente ale adunării generale,

*) Traducere.

considerînd că luarea de ostatici este un delict care preocupă în mod serios comunitatea internațională și că, în conformitate cu dispozițiile prezentei convenții, oricine comite un act de luare de ostatici trebuie să fie urmărit sau extrădat,

convinse de necesitatea urgentă a dezvoltării unei cooperări internaționale între state în ceea ce privește elaborarea și adoptarea de măsuri eficiente menite să prevină, să reprime și să pedepsească toate actele de luare de ostatici ca manifestări ale terorismului internațional,

au convenit asupra celor ce urmează :

ARTICOLUL 1

1. Comite infracțiunea de luare de ostatici în sensul prezentei convenții oricine sechestrează o persoană (în cele ce urmează denumită *ostatic*) sau o deține și o amenință că o va omori, o va răni sau că va continua să o dețină pentru a constrînge o parte terță și anume un stat, o organizație internațională interguvernamentală, o persoană fizică sau morală ori un grup de persoane, să îndeplinească un act oarecare sau să se abțină de la un asemenea act, ca o condiție explicită sau implicită a punerii în libertate a ostaticului.

2. Comite, de asemenea, o infracțiune în sensul prezentei convenții, oricine :

- a) încearcă să comită un act de luare de ostatici ; sau
- b) devine complicele unei persoane care comite sau încearcă să comită un act de luare de ostatici.

ARTICOLUL 2

Orice stat parte sancționează infracțiunile prevăzute la art. 1 cu pedepse adecvate care iau în considerare natura gravă a acestor infracțiuni.

ARTICOLUL 3

1. Statul parte pe teritoriul căruia ostaticul este deținut de autorul infracțiunii ia toate măsurile pe care le consideră potrivite pentru ameliorarea soartei ostaticului, îndeosebi pentru a asigura eliberarea sa și, la nevoie, a-i înlăsa plecarea după punerea lui în libertate.

2. Dacă un obiect deținut de autorul infracțiunii ca urmare a luării de ostatici ajunge să fie deținut de un stat parte, acesta îl restituie, îndată ce este posibil, după caz, ostaticului sau părții terțe vizate la art. 1, ori autorităților lor respective.

ARTICOLUL 4

Statele părți colaborează la prevenirea infracțiunilor prevăzute la art 1, îndeosebi :

a) luînd toate măsurile posibile spre a se preveni pregătirea, pe teritoriile lor respective, a acestor infracțiuni destinate a fi comise în cuprinsul sau în afara teritoriului lor, inclusiv măsuri tinzînd să interzică pe teritoriul lor activitățile ilegale ale indivizilor, grupurilor și organizațiilor care încurajează, așîță, organizează sau comit acte de luare de ostatici ;

b) făcînd schimb de informații și coordonînd măsurile administrative și altele ce urmează a fi luate, dacă este cazul, pentru a se preveni săvîrșirea acestor infracțiuni.

ARTICOLUL 5

1. Orice stat parte ia măsurile necesare pentru a-și stabili competența de a judeca infracțiunile prevăzute la art. 1, care sînt comise :

a) pe teritoriul său sau la bordul unei nave sau al unei aeronave înmatriculate în acel stat ;

b) de către unul dintre resortisanții săi sau, dacă acel stat consideră indicat, de către apatrizii care au reședința obișnuită pe teritoriul său ;

c) pentru a-l constrînge să îndeplinească un act oarecare sau să se abțină de la un asemenea act ; sau

d) împotriva unui ostatic care este resortisantul aceluiași stat, cînd acesta consideră indicat.

2. De asemenea, orice stat parte ia măsurile necesare pentru a-și stabili competența de a judeca infracțiunile prevăzute la art. 1 în cazul în care autorul prezumat al infracțiunii se află pe teritoriul său și dacă statul nu-l extrădează unuia dintre statele vizate la paragraful 1 al prezentului articol.

3. Prezenta convenție nu exclude o competență penală exercitată în virtutea legislației interne.

ARTICOLUL 6

1. Dacă apreciază că circumstanțele justifică acest lucru, orice stat parte pe teritoriul căruia se află autorul prezumat al infracțiunii asigură, în conformitate cu legislația sa, detențiunea acestei persoane sau ia orice alte măsuri necesare pentru a se asigura de persoana autorului prezumat, în perioada de timp necesară angajării urmăririi penale sau a unei proceduri de extrădare. Acest stat parte va trebui să procedeze imediat la o anchetă preliminară în vederea stabilirii faptelor.

2. Detențiunea sau celelalte măsuri vizate la paragraful 1 al prezentului articol sînt notificate fără înțirziere direct sau prin intermediul secretarului general al Organizației Națiunilor Unite :

a) statului unde a fost comisă infracțiunea ,

b) statului care a făcut obiectul constrîngerii sau tentativei de constrîngere ;

c) statului a cărui naționalitate o are persoana fizică sau morală care a făcut obiectul constrîngerii sau al tentativei de constrîngere ;

d) statului a cărui naționalitate o are ostaticul sau pe teritoriul căruia acesta își are reședința obișnuită ;

e) statului a cărui naționalitate o are autorul prezumat al infracțiunii sau, dacă acesta este apatrid, statului pe teritoriul căruia își are reședința obișnuită ;

f) organizației internaționale interguvernamentale care a făcut obiectul constrîngerii sau al tentativei de constrîngere ;

g) tuturor celorlalte state interesate.

3. Orice persoană față de care sînt luate măsurile vizate la paragraful 1 al prezentului articol este în drept :

a) să comunice fără înțirziere cu reprezentantul competent cel mai apropiat al statului a cărui naționalitate o are sau care este abilitat în alt mod să stabilească această comunicare sau, dacă este vorba de o persoană apatridă, al statului pe teritoriul căruia această persoană își are reședința obișnuită ;

b) să primească vizita unui reprezentant al acestui stat.

4. Drepturile menționate în paragraful 3 al prezentului articol trebuie să fie exercitate în cadrul legilor și regulamentelor statului pe teritoriul căruia se află

autorul prezumat al infracțiunii, înțelegându-se totuși că aceste legi și regulamente trebuie să permită realizarea deplină a scopurilor pentru care drepturile sînt acordate în virtutea paragrafului 3 al prezentului articol.

5. Dispozițiile paragrafelor 3 și 4 ale prezentului articol nu aduc atingere dreptului oricărui stat parte, care și-a stabilit competența în conformitate cu paragraful 1 b) al art. 5, de a invita Comitetul Internațional al Crucii Roșii să comunice cu autorul prezumat al infracțiunii și să-i facă vizită.

6. Statul care procedează la ancheta preliminară menționată în paragraful 1 al prezentului articol comunică în mod rapid concluziile anchetei statelor sau organizației menționate în paragraful 2 al prezentului articol și le indică dacă înțelege să-și exercite competența

ARTICOLUL 7

Statul parte în care a fost angajată o acțiune penală împotriva autorului prezumat al infracțiunii comunică, în conformitate cu legile sale, rezultatul definitiv al acesteia secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, care informează despre aceasta celelalte state interesate și organizațiile internaționale interguvernamentale interesate.

ARTICOLUL 8

1. Statul parte pe teritoriul căruia este descoperit autorul prezumat al infracțiunii, dacă nu-l extrădează, supune problema, fără vreo excepție și indiferent dacă infracțiunea a fost sau nu comisă pe teritoriul său, autorităților sale competente pentru exercitarea acțiunii penale potrivit unei proceduri conforme legislației acestui stat. Aceste autorități iau decizia în aceleași condiții ca pentru orice infracțiune de drept comun de natură gravă, potrivit legilor acestui stat.

2. Orice persoană contra căreia a fost angajată o procedură pentru una dintre infracțiunile prevăzute la art. 1 se bucură de garanția unui tratament echitabil în toate stadiile procedurii, inclusiv de folosința tuturor drepturilor și garanțiilor prevăzute de legea statului pe teritoriul căruia ea se află.

ARTICOLUL 9

1. Nu se va admite o cerere de extrădare supusă în virtutea prezentei convenții cu privire la un autor prezumat al infracțiunii, dacă statul parte solicitat are motive substanțiale să creadă :

a) că cererea de extrădare referitoare la o infracțiune prevăzută la art. 1 a fost prezentată în scopul de a urmări sau de a pedepsi o persoană pentru motive privind rasa, religia, naționalitatea, originea etnică sau opiniile sale politice, sau

b) că poziția acestei persoane riscă să sufere un prejudiciu :

(i) pentru unul din motivele vizate în alin. a) al prezentului paragraf, sau

(ii) pentru motivul că autoritățile competente ale statului care are calitatea de a exercita drepturile de protecție nu pot comunica cu ea.

2. Referitor la infracțiunile definite în prezenta convenție, dispozițiile tuturor tratatelor și aranjamentelor de extrădare aplicabile între statele părți sînt modificate între aceste state părți în măsura în care ele sînt incompatibile cu prezenta convenție.

ARTICOLUL 10

1. Infracțiunile prevăzute la art. 1 sînt de drept considerate cazuri de extrădare în orice tratat de extrădare încheiat între statele părți. Statele părți se angajează să includă aceste infracțiuni drept cazuri de extrădare în orice tratat de extrădare ce s-ar încheia între ele.

2. Dacă un stat parte care condiționează extrădarea de existența unui tratat este sesizat cu o cerere de extrădare de către un alt stat parte cu care nu este legat printr-un tratat de extrădare, statul solicitat are latitudinea de a considera că prezenta convenție constituie baza juridică a extrădării în ceea ce privește infracțiunile prevăzute la art. 1. Extrădarea este subordonată celorlalte condiții prevăzute de dreptul statului solicitat.

3. Statele părți care nu condiționează extrădarea de existența unui tratat recunosc infracțiunile prevăzute la art. 1 drept caz de extrădare între ele în condițiile prevăzute de dreptul statului solicitat.

4. Între statele părți, infracțiunile prevăzute la art. 1 sînt considerate pentru scopurile extrădării ca fiind comise atît la locul săvîrșirii lor, cît și pe teritoriul statelor obligate să-și stabilească competența în virtutea paragrafului 1 al art. 5.

ARTICOLUL 11

1. Statele părți își acordă întrajutorarea judiciară cea mai largă cu putință în orice procedură penală referitoare la infracțiunile prevăzute la art. 1, inclusiv în ceea ce privește comunicarea tuturor elementelor de probă de care dispun și care sînt necesare pentru scopurile procedurii.

2. Dispozițiile paragrafului 1 al prezentului articol nu afectează obligațiile referitoare la întrajutorarea judiciară stipulate în orice alt tratat.

ARTICOLUL 12

În măsura în care convențiile de la Geneva din 1949 pentru protecția victimelor de război sau protocoalele adiționale la aceste convenții sînt aplicabile unui act de luare de ostatici anumit și în măsura în care statele părți la prezenta convenție sînt ținute, în virtutea acelor convenții, să urmărească sau să predea pe autorul luării de ostatici, prezenta convenție nu se aplică unui act de luare de ostatici săvîrșit în cursul unor conflicte armate în sensul convențiilor de la Geneva din 1949 și protocoalelor aferente, inclusiv al conflictelor armate vizate în paragraful 4 din art. 1 al Protocolului I din 1977 în care popoarele luptă contra dominației coloniale și ocupației străine și contra regimurilor rasiste, în exercitarea dreptului popoarelor de a dispune de soarta lor, consacrat în Carta Națiunilor Unite și în Declarația referitoare la principiile dreptului internațional privind relațiile amicale și cooperarea între state conform Cartei Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 13

Prezenta convenție nu este aplicabilă cînd infracțiunea este comisă pe teritoriul unui singur stat, cînd ostaticul și autorul prezumat al infracțiunii au naționalitatea acestui stat și autorul prezumat al infracțiunii este descoperit pe teritoriul acestui stat.

ARTICOLUL 14

Nimic în prezenta convenție nu poate fi interpretat că ar justifica violarea integrității teritoriale sau independenței politice a unui stat contrar Cartei Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 15

Dispozițiile prezentei convenții nu vor afecta aplicarea tratatelor asupra azilului, în vigoare la data adoptării acestei convenții în ce privește statele care sînt părți la aceste tratate. Un stat parte la prezenta convenție nu va putea însă invoca aceste tratate în privința unui alt stat la prezenta convenție care nu este parte la aceste tratate.

ARTICOLUL 16

1. Orice diferend între două sau mai multe state părți privind interpretarea sau aplicarea prezentei convenții care nu este soluționat pe cale de negocieri este supus arbitrajului, la cererea unuia dintre ele. Dacă, în următoarele șase luni de la data cererii de arbitraj, părțile nu reușesc să se pună de acord asupra organizării arbitrajului, oricare dintre ele poate supune diferendul Curții Internaționale de Justiție, depunînd o cerere în conformitate cu statutul curții.

2. Orice stat va putea, în momentul în care va semna prezenta convenție, o va ratifica sau va adera la ea, să declare că nu se consideră legat de dispozițiile paragrafului 1 al prezentului articol. Celelalte state părți nu vor fi legate prin acele dispoziții față de un stat parte care va fi formulat o asemenea rezervă.

3. Orice stat parte care va fi formulat o rezervă în conformitate cu dispozițiile paragrafului 2 al prezentului articol va putea ridica în orice moment această rezervă printr-o notificare adresată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 17

1. Prezenta convenție este deschisă spre semnare tuturor statelor, pînă la 31 decembrie 1980, la sediul Organizației Națiunilor Unite, la New York.

2. Prezenta convenție va fi ratificată. Instrumentele de ratificare vor fi depuse la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

3. Prezenta convenție este deschisă spre aderare oricărui stat. Instrumentele de aderare vor fi depuse la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 18

1. Prezenta convenție va intra în vigoare în cea de-a treizecea zi care urmează datei depunerii la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite a celui de-al douăzeci și doilea instrument de ratificare sau de aderare.

2. Pentru fiecare dintre statele care vor ratifica convenția sau vor adera la ea după depunerea celui de-al douăzeci și doilea instrument de ratificare sau de aderare, convenția va intra în vigoare în cea de-a treizecea zi de la depunerea de către acest stat a instrumentului său de ratificare sau de aderare.

ARTICOLUL 19

1. Orice stat parte poate denunța prezenta convenție pe cale de notificare scrisă adresată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite.

2. Denunțarea va produce efect după un an de la data la care notificarea va fi fost primită de secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 20

Originalul prezentei convenții, ale cărei texte englez, arab, chinez, spaniol, francez și rus sînt deopotrivă autentice, va fi depus la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, care va trimite tuturor statelor copia convenției certificată pentru conformitate.

Drept care subsemnații, autorizați în modul convenit în acest scop de guvernele lor respective, au semnat prezenta convenție care a fost deschisă spre semnare la New York la 19 decembrie 1979.

DECRET - LEGE

privind modificarea și completarea articolului 189 din Codul penal

Consiliul Provizoriu de Uniune Națională d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Articolul 189 din Codul penal va avea următorul cuprins :

„Art. 189. — Lipsirea de libertate a unei persoane în mod ilegal se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

În cazul în care fapta este săvîrșită prin simularea de calitate oficială, prin răpire, de o persoană înarmată, de două sau mai multe persoane împreună, sau dacă în schimbul eliberării se cere un folos material sau orice alt avantaj, precum și în cazul în care victima este minoră sau este supusă unor suferințe, ori sănătatea sau viața îi sînt puse în pericol, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

Dacă pentru eliberarea persoanei se cere, în orice mod, ca statul, o persoană juridică, o organizație internațională interguvernamentală sau un grup de persoane să îndeplinească sau să nu îndeplinească un anumit act, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani.

Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 ani.

Tentativa faptelor prevăzute în alin. 1—3 se pedepsește.

Constituie tentativă și producerea sau procurarea mijloacelor, a instrumentelor sau luarea de măsuri în vederea comiterii faptei prevăzute în alin. 3.“

PREȘEDINTELE

CONSILIULUI PROVIZORIU DE UNIUNE NAȚIONALĂ

ION ILIESCU

București, 30 martie 1990.

Nr. 112.

DECRET-LEGE

pentru modificarea și abrogarea unor prevederi din Decretul-lege nr. 45/1990 privind regimul juridic al frontierei de stat a României

Consiliul Provizoriu de Uniune Națională d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Decretul-lege nr. 45/1990 privind regimul juridic al frontierei de stat a României se modifică după cum urmează :

1. Articolul 25 va avea următorul cuprins :

„Art. 25. — Organele de control al pașapoartelor din punctele de control pentru trecerea frontierei de stat sînt subordonate Ministerului de Interne — Direcția generală pentru pașapoarte, controlul trecerii frontierei și evidența străinilor. Șeful punctului de control pentru trecerea frontierei este ofițer desemnat de către Direcția generală pentru pașapoarte, controlul trecerii frontierei și evidența străinilor.“

2 Articolul 26 va avea următorul cuprins :

„Art. 26. — Organizarea activității de control al fluxului de mijloace de transport și călători, care trec frontiera de stat, se realizează de către un colectiv format din șefii organelor din punctul de control pentru trecerea frontierei de stat. Colectivul se întrunește ori de cîte ori este necesar, în vederea adoptării operative a măsurilor corespunzătoare pentru îndeplinirea atribuțiilor proprii de care fiecare organ răspunde potrivit legii.“

3. Articolul 29 se abrogă.

PREȘEDINTELE

CONSILIULUI PROVIZORIU DE UNIUNE NAȚIONALĂ

ION ILIESCU

București, 30 martie 1990.

Nr. 113.

DECRET-LEGE

privind încadrarea unor categorii de salariați în grupele I și II de muncă

Consiliul Provizoriu de Uniune Națională d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — (1) Personalul artistic care a lucrat în instituții de artă, în funcțiile prevăzute în anexa nr. 1, se încadrează în grupa I de muncă.

(2) Vîrsta de pensionare a persoanelor prevăzute la alin. 1 este aceea ce rezultă din aplicarea prevederilor Legii nr. 3/1977, fără a fi scăzută sub 50 ani, cu excepția balerinilor, dansatorilor și acrobaților, la care vîrsta de pensionare nu va fi mai mică de 40 ani pentru femei și de 45 ani pentru bărbați.

Art. 2. — Personalul artistic care a lucrat în instituții de artă, în funcțiile prevăzute în anexa nr. 2, se încadrează în grupa II de muncă.

Art. 3. — Instituțiile de artă prevăzute la art. 1 și 2 sînt cele menționate în anexa nr. 3.

Art. 4. — (1) Personalul navigant din aviația civilă care realizează anual un număr de ore de zbor, de salturi ori starturi, în raport de funcția îndeplinită, se încadrează în grupa I de muncă sau grupa II de muncă, potrivit criteriilor prevăzute în anexa nr. 4.

(2) Pentru personalul navigant din aviația civilă, la stabilirea pensiei se va lua în calcul, pentru fiecare an lucrat în grupa I sau II de muncă, cîte :

- a) 2 ani pentru grupa I de muncă ;
- b) 1 an și 6 luni pentru grupa II de muncă.

Art. 5. — Pentru persoanele care au lucrat atît în condițiile grupei I, cît și în condițiile grupei II de muncă, fără a realiza în fiecare din aceste grupe cel

puțin 20 ani, respectiv 25 ani, vîrsta de pensionare se reduce în mod proporțional cu timpul efectiv prestat în grupele de mai sus, în raport de prevederile art. 14 alin. 4 din Legea nr. 3/1977.

Art. 6. — Piloții care au în grupa I de muncă o vechime efectivă de cel puțin 15 ani bărbații și 10 ani femeile și care sînt opriți de organele competente să mai efectueze ore de zbor în această calitate, deoarece nu mai corespund din punct de vedere psiho-fizic, vor fi trecuți într-o altă muncă corespunzătoare pregătirii. Pe această perioadă, vor primi, pe lîngă salariul pentru munca efectiv prestată, și o sumă plătită din fondurile asigurărilor sociale de stat pînă la nivelul salariului tarifar al funcției avute la data trecerii în altă muncă. La împlinirea vîrstei de pensionare se poate cere stabilirea pensiei pentru munca depusă și limită de vîrstă.

Art. 7. — Alineatul 3 de la articolul 17 din Legea nr. 3/1977 se modifică și va avea următorul cuprins :

„(3) Personalul navigant care nu are vechimea în muncă prevăzută la alin. (1) are dreptul să i se ia în calcul vechimea stabilită, potrivit legii, pentru persoanele care au lucrat în grupele I și II de muncă.“

Art. 8. — Anexele nr. 1, 2, 3 și 4 fac parte integrantă din prezentul decret-lege.

Art. 9. — Decretul nr. 215/1977 cu privire la încadrarea personalului muncitor în grupele I, II sau III de muncă se abrogă.

PREȘEDINTELE

CONSILIULUI PROVIZORIU DE UNIUNE NAȚIONALĂ

ION ILIESCU

București, 30 martie 1990.

Nr. 114.

PERSONALUL ARTISTIC

din instituțiile de artă care se încadrează în grupa I de muncă

— balerin	— călăreț de circ
— dansator	— dresor de animale sălbatice
— acrobat	— solist vocal de operă și operetă
— jongler	— instrumentist la instrumente de suflat.
— clovn	

PERSONALUL ARTISTIC

din instituțiile de artă care se încadrează în grupa II de muncă

— solist vocal (altul decît cel de la operă și operetă)	— actor
— concert-maestru	— suflor
— instrumentist (altul decît cel de la instrumente de suflat)	— mînuitor de păpuși și marionete
— corist	— maestru de balet și dansuri
— crainic televiziune	— dresor (altul decît pentru animale sălbatice)
	— iluzionist.

LISTA

instituțiilor de artă

— teatre de operă și balet	— circuri
— teatre de operetă	— filarmonici și orchestre simfonice
— teatre de păpuși și marionete	— ansambluri profesionale de cîntece și dansuri
— teatre de ansambluri de estradă	— orchestre populare profesionale
— teatre de varietăți	— fanfare profesionale și militare
— teatre dramatice	— școli și instituții de artă.

CRITERII

privind încadrarea personalului navigant din aviația civilă în grupa I sau II de muncă

Personalul navigant din aviația civilă se încadrează în grupa I de muncă dacă efectuează numărul minim de ore de zbor, salturi sau starturi stabilite de Departamentul aviației civile, cu avizul Ministerului Muncii și Ocrotirilor Sociale.

Cei care realizează jumătate din numărul de ore de zbor, salturi sau starturi se încadrează în grupa II de muncă.

Dovada efectuării numărului de ore de zbor, al salturilor, al starturilor sau recepțiilor de aeronave se face cu carnetul de zbor. Pentru perioadele anterioare datei de 11 iunie 1954, dovada se face cu adeverințele eliberate de Departamentul aviației civile.

DECRET-LEGE

privind pensionarea cu reducere de vîrstă a avocaților

Consiliul Provizoriu de Uniune Națională decretază :

Art. 1. — Avocații care au vechimea integrală în muncă pot cere pensionarea cu pînă la 2 ani înainte de împlinirea vîrstei prevăzute de Decretul nr. 251/1978

Art. 2. — Avocații care au vechimea integrală în muncă pot cere pensionarea cu pînă la 4 ani înainte de împlinirea vîrstei prevăzute în Decretul nr. 251/1978, în următoarele condiții :

— pentru motive de sănătate, constatate prin certificat medical, fără a fi încadrabili într-un grad de invaliditate ;

— în cazul în care se apreciază de către consiliul baroului că cererea este întemeiată, deoarece avocații desfășoară o activitate cu eficiență scăzută.

Art. 3. — Avocații care au o vechime în muncă mai mare decît vechimea minimă integrală, prevăzută de

Decretul nr. 251/1978, pot cere pensionarea și înainte de împlinirea vârstei de 62 ani bărbații și 57 ani femeile. În aceste cazuri, vârsta de pensionare se reduce corespunzător cu numărul de ani care depășește vechimea minimă necesară, fără a putea fi mai mică de 57 ani pentru bărbați și 52 ani pentru femei.

Art. 4. — Avocaților pensionați în condițiile prezentului decret-lege li se suspendă plata pensiei pe timpul cât realizează venituri din prestarea unei activități salariate, în calitate de membru al unei cooperative meșteșugărești ori dintr-o activitate pe cont propriu, cu excepția activităților productive din agricultură.

În cazurile prevăzute în alin. 1 pensionarii au obligația ca, în termen de 15 zile de la data prestării unei alte activități, să comunice Casei de asigurări a avocaților noua situație, pentru suspendarea plății pensiei.

Prevederile alin 1 și 2 se aplică pînă la împlinirea vârstei de 62 ani bărbații și 57 ani femeile.

Art 5. — Casa de asigurări a avocaților va lua măsurile legale pentru modificarea indicatorilor financiari prevăzuți pentru anul 1990

Art 6 — Prezentul decret-lege intră în vigoare la data de 1 martie 1990 și se aplică pe o durată de 6 luni.

PREȘEDINTELE

CONSILIULUI PROVIZORIU DE UNIUNE NAȚIONALĂ

ION ILIESCU

București, 30 martie 1990.
Nr. 115.

DECRET - LEGE

pentru abrogarea Decretului nr. 99 din 30 iulie 1975

Consiliul Provizoriu de Uniune Națională decretează :

Articol unic. — Pe data prezentului decret-lege se abrogă Decretul nr 99 din 30 iulie 1975 cu privire la trecerea controlului produselor finite din unitățile Ministerului Industriei Ușoare în subordinea directă a Inspectoratului General de Stat pentru Controlul Calității Produselor.

PREȘEDINTELE

CONSILIULUI PROVIZORIU DE UNIUNE NAȚIONALĂ

ION ILIESCU

București, 30 martie 1990.
Nr. 116.

DECRET - LEGE

privind abrogarea unor acte normative

Consiliul Provizoriu de Uniune Națională decretează :

Articol unic. — Pe data prezentului decret-lege se abrogă următoarele acte normative :

— Decretul nr. 315 din 19 august 1978 privind trecerea activității de control tehnic de calitate de la unele întreprinderi din cadrul Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini în subordinea Inspectoratului General de Stat pentru Controlul Calității Produselor ;

— Decretul nr. 469 din 20 noiembrie 1978 privind trecerea activității de control tehnic de calitate de la unele întreprinderi din subordinea Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini la Inspectoratul General de Stat pentru Controlul Calității Produselor.

PREȘEDINTELE

CONSILIULUI PROVIZORIU DE UNIUNE NAȚIONALĂ

ION ILIESCU

București, 30 martie 1990.
Nr. 117.

EDITOR : CONSILIUL PROVIZORIU DE UNIUNE NAȚIONALĂ

Adresa pentru publicitate : Combinatul poligrafic București - Biroul de publicitate și difuzare
pentru Monitorul Oficial București, str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 11.77.02.
Tiparul : Combinatul poligrafic București - Atelierul „Monitorul Oficial”, București,
str. Jiului nr 163, telefon 66.55 58.

Prețul 1,50 lei

40 816

Monitorul Oficial al României nr. 48/1990 conține 8 pagini.